

Pri Bogu.

Vse je tiho in žaluje,
Ljubljenec leži bolán;
Angel smertni mu odpira
Dom, ki vedno je cvetán.
In otrok se nasmehniší
Mater gleda še hvaleč,
In pri Bógu zá-njo prósi
Rajski vže se veseleč!

Lujisa Pesjakova.

Prirodopisno - natoroznansko polje.

Bober pripoveduje prigodbe svojega življenja.

Izlezel je bober iz vode; posadil se je na bregu ob kamen in se ogledoval v tihej, čistej vodi kakor v jasnem zercalu. Tu je videl svojo lastno podobo in je začel pripovedovati, kaj da on vse na vodah napravi in kako zelo je ljudem koristen.

„Jaz sem na svetu jedina zver svojega rodu; verhnjo dlako imam rujavo skôraj zarudélo, spodnjo skôraj belo in voljno; a obloploščati moj rep ima namesto dlake le luskinge, skôraj kakor riba. Persti na zadnjih nogah so mi zmreno skleneni (spojeni), zatoraj znam izverstno plavati in pri tem se tudi rad potapljam. V gobci imam zgoraj in spodaj po dvoje režócih (dletastih) zob, podóčnika (špičaka) nobednega, kočnikov pa 4 krat štiri; zato so me učenjaci (učeni prirodopisci) uverstili med glodalce, in miši so mi od daleč v rodu. Pod trebuhom nosim žlezo; v njej se mi napravlja mastna stvar, katerej pravijo bobrovína ali pibrovina in nabere se mi je celó do 19 dekagramov v mošnji.

Prebivam samo ob stoječih ali pa mirno tekočih vodah, katerih bregovi so z lesom obraseni; po leti si izgrebem dolge skožnje (luknje) na breg in prebivam v samoti; na zimo se pa rad shajam s továriši, ako je imam v soseski in mi jih človek ne zabrani. Pred človekom imamo vsi bobri velik strah. Kedar se tako snidemo, tedaj se vkup pripravimo k zidanju okroglih koč od protja, kamenov in gline, ter je stavimo malo ne do po dva metra visoke; od znotraj pa razun povprečnih tramičev nemamo niti nadstropij niti stopnic, kakor so to nekđaj ljudje pripovedovali. K vsakej koči je napeljano podzemeljsko hodíšče in to mora biti zmirom z vodo zatopljeno (zalito). Zato napravimo, kedar se naselimo na potoku ali na kakej majhenej reki, jezove od dreves in kamenja; v ta namen nagrizemo jelše, verbe in druga drevesa tako, da se sama poderó in padejo v vodo, med veje namečemo potlej blata in kamenja, a vse to zaradi tega, da voda nad jezom naraste. V Evropi si vendar že ne zidamo mest, ker nas je v to delo premalo in zavoljo ljudi tudi nij prostora; kdor bi